

Nr. 2

TIMIS NEVYKĖLIS

ŽIŪRĖK, KĄ PRIDIRBAI

STEPHAN PASTIS

↑

SKYRIUS

Siaubinga netekti galvos

Karlas Kobalinskis – ne pats protingiausias žmogus pasaulyje.

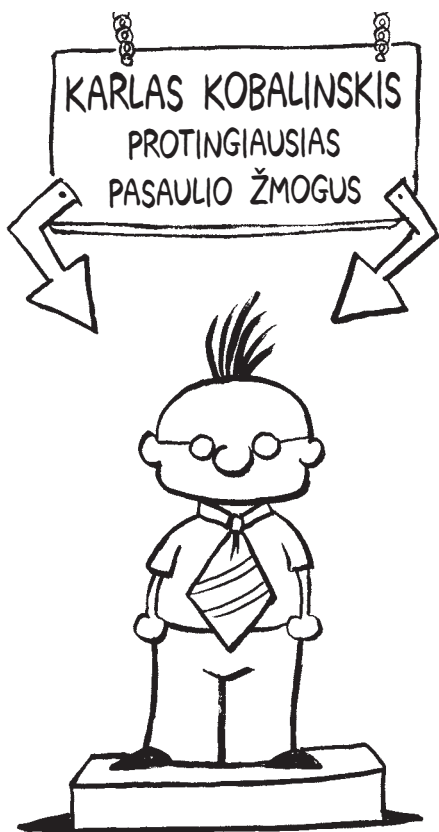
Bet pamėgink tai išaiškinti moteriai languota liemene.

– Morio pasaulio rekordų muziejus uždarytas, – sako ji. – O tau reikia eiti namo.

– Bet pažiūrėkit į štai šitą daiktą, – aiškinu aš. – Tai įžeidimas.

– Kas toks? – klausia ji.

– Šitas, – sakau ir rodau tiesiai į statulą.

– Vaike, aš gaunu aštuonis dolerius per valandą už tai, kad slampinėčiau po šį muziejų ir žiūrėčiau, kad kas nors ko nors nesulaužytų. Jei tau nepatinka tai, kas jame eksponuojama, aiškink kam nors kitam, ne man.

– Va šitas visiškai nepatinka. Melas, melas ir dar kartą melas. Visi žino, kas yra protinčiausias žmogus.

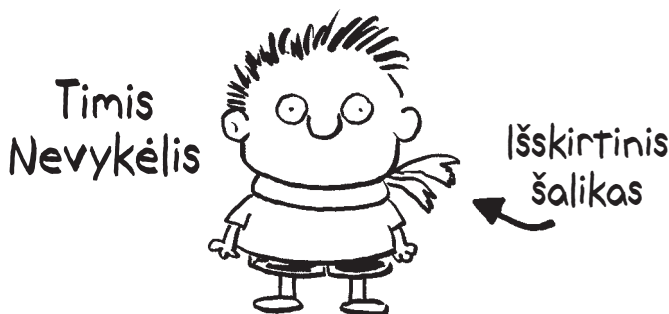
– Nuostabu, – murma ji, trindamasi smilkinius.

– Aš, – sakau.

– Na ir būk sau, – atkerta ji, viena ranka stumdama mane prie durų. – O dabar leisk parodyti protingiausiam pasaulio žmogui, kaip šios durys atsidaro.

Staiga pasiduodu pagundai parodyti savo pranašumą.

Atskleisti, kad esu štai šis vyrukas:

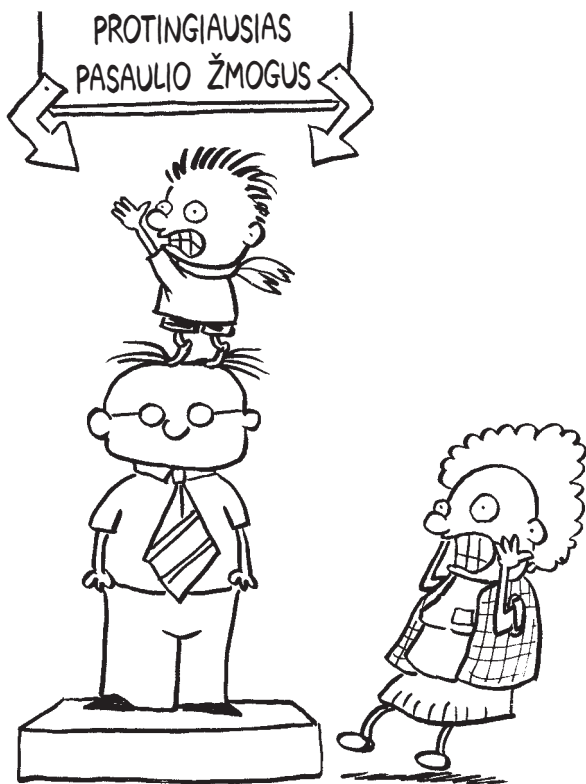

Tas vardas toks žinomas, kad ji akimirksniu atpažins mane – įkūrėją, prezidentą ir valdybos pirmininką geriausios seklių agentūros mieste, veikiausiai ir visoje valstijoje. Ko gero, ir visoje šalyje.

Bet aš nerodau jai savo pranašumo.

Padarau kai ką protingiau.

Užsiropščiu ant Karlo Kobalinskio ir
mėginu nutraukti jo užrašą.

– Ką sau manaisi daręs?! – klykia muziej-
ninkė.

– Saugau gerą jūsų muziejaus vardą! – at-
šauņu.

Bet iš tikrųjų nesaugau.

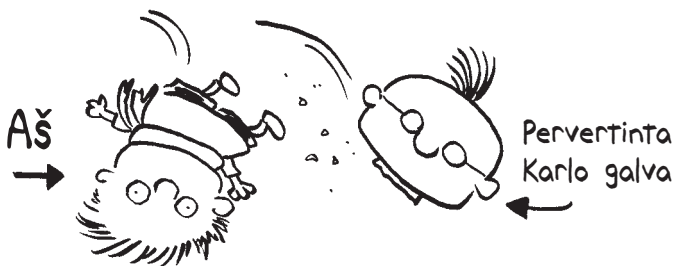
Nes negaliu pasiekti užrašo nešoktelėjęs.
O jau esu beveik trys metrai nuo grindų.

Todėl darau tai, ką tik protingiausias pasaulio žmogus sugalvotų.

Pašoku.

Tik tada sužinau: gal Karlo smegeninė ir buvo kieta, bet statulos sprandas visai netvirtas.

Aš šoku – statulos sprandas lūžta. Nusiritame abu – ir aš, ir pervertinta Karlo galva.

Nubildame tiesiai ant muziejaus grindų.

Čia išgirstu dar kartą trakstelint.

Lūžo mano koja.

Palinkusiai prie manęs muziejaus darbuotojai tariu vienintelį tokiu atveju logišką sakinį:

– Žiūrėk, ką pridirbai.